

Ca les Viudes Arrels del Priorat	L'Ermita 2010 Álvaro Palacios	Les Manyes 2010 Terroir al Límit	Espectacle 2010 Espectacle del Montsant	Les Toses 2011 Terroir al Límit	Clos Erasmus d'en Mota 2001 Recaredo	Arrels Arrels del Priorat	Clos Mogador 2011 Clos Mogador	Ferrer-Bonet Sel. Esp. 2010 Ferrer-Bonet	Les Manyes 2011 Terroir al Límit	Pajarete Solera 1851 De Muller
										

100 punts

Només es produeixen 40 ampolles de mig litre a l'any d'aquest ranç del gamaxa. Destaca el seu gust de mel i el seu punt dolç. 600 euros.

99 punts

Gamaxa de la vinya més destinada d'Espanya. És cítric, és pell de pomelo, és taronja sanguina. A disfrutar d'aquí 10 anys. 290 euros.

98 punts

Aquest priorat destaca per la seva explosió de fruita vermella cruaient. I la seva gran profunditat. Elegant gràcies a la seva gamaxa. 190 euros.

98 punts

Una vinya arribatina que es mirador del Montsant i que dona com a resultat una delicia de fruits amb textura sedosa i fluida. 102,5 euros.

97 punts

El vinya podar de Terroir al Límit. Una carinyena velissima amb fruita negra més que vermella i una bona estructura. 170 euros.

97 punts

Una icona del Priorat. Un cru del cava des dos únics vins espumosos.nyols que va arribar a l'antic. Una vinya, 100 punts en dues anys. S'anet (xarel-lo) des de 2004 (2005). Intensitat de fruita, però refinat. 149 euros.

9 punts

Acoblat a partir de diversos vi's rancs. té tocs de mel, fruita seca i flor. És acid i fresc, malgrat tenir 20 graus. 50 euros.

96 punts

La seva vinya va marcar el renescement del Priorat. René Barbier acobla garnacha, syrah, cabernet i carinyena. Profund i amb caràcter. 58,90 euros.

96 punts

Sergi Ferrer-Salat i Rafa Barber escullen les millors carinyenes de vinyes veïnes al seu cel·ler modern de Porrera. Aromatic i equilibrat. 55,40 euros.

96 punts

Respecte a l'anàlisi del 2010, té més volum perquè va ser un any més càlid. Fruit vermella en infusió. 170 euros.

96 punts

Amb aromes fumades, torrefactes, en boca es molt dolç i acaba amb un punt de fruita vella i records de tabac. 90 euros.

EL VEREDICTE DE LA REVISTA 'THE WINE ADVOCATE'

Clàssics catalans

► **El guru del vi Robert Parker assenyala les millors ampolles de l'any**

moltíssims els vins amb notes altes. I a més, de tota mena i condició, cosa que certifica que, aquí, a més de qualitat, hi ha varietat.

I el cas que millor exemplifica aquesta teoria és el guanyador, l'únic que ha aconseguit els 100 punts, la nota màxima: Ca les Viudes, d'Arrels del Priorat. Un ranç del Priorat amb un segle de cridança que fa dues dècades que mimen, en un projecte gairebé temerari per rumors. René Barbier, santi i senya de l'enologia a Catalunya, i el seu

Una dotzena obtenen entre 96 i 100 punts, la guia qualifica d'«extraordinaris» els que tenen aquesta nota

soci Jaume Balaguer. Fa uns anys, ningú hauria donat ni un euro per una proposta d'aquesta mena. De fet, gairebé ningú no ho fa. Així que semblaia inimaginable l'aposta de Parker.

Doncs ara resulta que no només col·loquen un ranç en el selecte club d'entre 100 i 96 punts, sinó tres. Un reconeixement històric. I així són paraules majors perquè es tracta d'un club els membres del qual són definits per la publicació com a «extraordinaris, profunds, complexos,

amb caràcter i amb atributs que s'esperen d'un clàssic». Arrels, també del celler Arrels del Priorat, de 30 anys de criança, i Pajarete Solera 1851, de De Muller, poden presumir de tenir 96 punts.

Satisfà que reconeguin una feina que no sembla important, que era antiga, somriu Balaguer, conegut que el ranç pot enarbar la bandera del Priorat. Això sí, a un preu estratosferic: 600 euros. Si és tan car perquè la producció es anecdòtica: 40 ampolles de mig litre. No en poden fer més perquè cada cinc anys se li evapora el 40% del líquid de les barriles.

Hi ha diverses explicacions que expliquen aquest amor parkeria pel ranç. Primera: a Gutierrez li agrada una obvia, és cert, però és un fan declarat dels madeixats. Segona: es busquen vins diferents. I el ranç no és. Són diferents del que està a la resta del món, recorda Jordi Benito, moig del celler reusenc De Muller.

Al portar alcohol etílic afegit, els productors han de pagar més impostos, de manera que molts l'han abandonat per poc rendible. I al ser De Muller dels pocs a Catalunya que el continuen elaborant – i aquí arriba la tercera raó de l'èxit – saben com palpita el mercat: la demanda d'aquest tipus de vins als EUA fa temps que augmenta.

LA NORMALITZACIÓ DEL CAVA / La història de Parker amb el vi ranç sembla seguir el mateix canvi que el cava: fa uns quants anys, tampoc ningú hauria donat res per aquest espumós en una llista com la nord-americana i, el 2011, com un suró que salta per sorpresa, amb tot l'estrepit del mon, la llista va incloure entre els millors el Recaredo Turó d'en Mota de 1999, amb 96 punts.

Aquell any, a més, van ser distingits amb 95 el Turó d'en Mota del 2000 i el Reserva particular (segons la biblia de Parker, un vi d'entre 90 i 95 punts es «excelent, d'exceptional complexitat i caràcter»). Aquest

Tres rancis, un cava i vuit negres del Priorat i el Monsant formen part del selecte grup

any, el Recaredo Turó d'en Mota del 2001 n'obté 96. Però en el grup d'entre 90 i 95 la presència d'espumosos és enorme. Així doncs, Parker i el món del vi que segueix les seves llistes com si fossin mandats divins ha acceptat que el cava és un producte de primera.

MOLTS NEGRES / A més de les raretats que suposen els tres rancis i el cava en el top 12 català (perquè són 12 els que tenen entre 96 i 100 punts), els altres vuit ja són més previsibles, i més: L'Ermita 2010, d'Álvaro Palacios, un classic del Priorat, aconsegueix 99 punts; Espectacle 2010, d'Espectacle del Montsant (també de René Barbier), i Les Manyes 2010, de Terroir al Límit (Priorat), 98. N'hi ha dos més amb 97 (els pròxims Clos Erasmus 2010, de Clos i Terrasses, i Les Toses 2011, una altra vegada de Terroir al Límit), i tres més, també priorats, de 96 (Clos Mogador 2011, Ferrer-Bonet Selecció Especial 2010 i Les Manyes 2011). ■